

ЯВЛЕНИЕ 2.

ДРАГНИ И ИСАКЪ.

Исакъ (влиза, но штомъ вижда Драгня, поспирва се, турга пръстъ на устни и се подръпвува назадъ. На себе-си).

Чакай, да го послушае малко, не е злѣ...

Драгни (вижда Исака, спира се и смутено).

Азъ... азъ дойдохъ да поразтрѣбѣхъ... (залавя се да разтрѣбва).

Исакъ (на себе-си).

Видя ме, мулито. (на Драгня) А! ти тука ли си, Драгне? (весело приближава къмъ него) Я гледай, я гледай! Че ти си станжлъ хубавецъ, юнакъ съсъ тѣйзи дрехи. Колко ти приличатъ, Драгне! (огледва го съ любовитство).

Драгни (огледва се въ дрехитѣ).

Исакъ.

Виждашъ ли? Не ти ли казвахъ азъ тебе?

Драгни (самодоволно се усмихва).

Така е, вапа Свѣтлость, така...

Исакъ.

И това оште е ништо. Какво оште штѣхъ направѣхъ азъ за тебе...

Драгни.

Да дава Господъ сѣ хубаво да бѣде. Само, оште много по-хубаво штѣше да бѣде...

Исакъ.

Кога?

Драгни.

Ако да не бѣхъ убивали царъ Асѣня.

Исакъ.

Разбира се, че много хубаво штѣше да бѣде... Ами мило ли ти е за царъ Асѣня?